

har staaet helt udenfor Lovgivningen i dette Punkt. Da jeg antager, at det vil være tilstrækkeligt, at man her gjør opmærksom paa denne Omstændighed, venter jeg ogsaa, at denne Mangel vil blive afhjulpen for Kjøbenhavn's Bedkommende. Jeg har stillet Forepørgslen, fordi jeg antager, at den højtærede Justitsminister, dersom han af Grunde, som jeg ikke kan tænke mig, skulde mene, at han havde Ret til at fravige denne Lovbestemmelse, efter den hele Humanitet, hvormed han stiller sig ligeoverfor de Sager, han har med at gjøre, vilde foranledige Udstedelsen af nye Formularer, hvori han ikke afviger fra den Anvendelse af Loven, som har fundet Sted lige fra den udfom og til 1ste Januar dette Aar, men vil vende tilbage til den tidligere Formular, som er en loyal og korrekt Opfyldelse af Lovens Bud. Jeg tillader mig derfor at rette den Forepørgsel til den højtærede Justitsminister:

„Hvorpaa støtter Ministeren sin Berettigelse til i Bekjendtgørelse af 15de December f. A. at fravige den i Lov om Eigsyn af 2den Januar 1871 § 4 givne Bestemmelse om, at de i Loven foreskrevne Dødsattester skulle forsynes med en skriftlig Erklæring om, at den eller de, der udstede Attesten, selv have synet Liget?

Justitsministeren (Mellermann). Jeg skal først bemærke, at Grunden til, at der er blevet tilveiebragt nye Formularer for Dødsattester netop nu, er, at denne Foranstaltning staar i Forbindelse med en hel Række af temmelig omfattende Foranstaltninger, som fra 1ste Januar dette Aar træde i Kraft med Hensyn til Tilveiebringelse af en bedre Mortalitetstatistik, en bedre Statistik over Dødsaarfagerne her i Landet, end man hidtil har havt. Det er et gammelt Spørgsmaal, som flere Gange har været forhandlet mellem Justitsministeriet og Sundhedskollegiet, hvorledes man efterhaanden skulde kunne komme til en bedre Ordning i saa Henseende, og navnlig skaffe mere paalidelige og udførlige Data angaaende Dødsaarfagerne. Sundhedskollegiet har til denne Sags Behandling nedsat et Udvalg, som har forsynet Justitsministeriet med det fornødne Materiale i den Henseende. Det Materiale, der saaledes er tilveiebragt, bestaar navnlig af mange forskellige Formularer til Indberetninger og deslige, som skulle indgives af Lægerne, og blandt de forskellige nye Formularer, som ved den Leilighed blev tagne med, ere ogsaa Formularerne til Dødsattester. Det er denne Kommission af Sundhedskollegiet, som har gjort Forslag til disse Dødsattesters Indretning. Men hvad selve Spørgsmaalet om Berettigelsen angaar, da skal jeg blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at i Loven staaer der jo ikke andet end, at Dødsattesten skal slutte med en skriftlig Erklæring, og jeg har ved at se Formularen og gennemlæse Loven været og er fremdeles af den Mening, at der ikke kan være

nogen Tvivl om, at Lovens Ord ere tilfredsstillende ved den foreliggende Attest, idet jeg ikke kan være Tvivl om — og det antager man ogsaa i overordentlig mange Forhold — at, naar en Lov fordrer en skriftlig Erklæring, maa dette Bud være opfyldt baade derved, at man skriver Erklæringen med sin egen Haand, og derved, at man udfylder og underskriver en Blanket af det paagjældende Indhold. Dette er Noget, som man bruger i overordentlig mange Forhold, uden at man nogensinde har draget i Tvivl, at en saadan udfyldt og underskrevet trykt Blanket gik ind under Begrebet skriftlig Erklæring, skriftligt Bevis osv. Der er vel Ingen, der tvivler om, at man har skriftlig Leiekontrakt med sin Vært, naar man har en trykt Blanket, der af Parterne er udfyldt og underskrevet ligesaa fuldt som naar man har et Dokument, der helt igjennem er skrevet med Pen og Bly, og der er Ingen, der tvivler om, at Rigsdagsmedlemmerne afslæge skriftlig Et, naar de tiltræde deres Funktion som Rigsdagsmænd, skjøndt det ikke sker paa den Maade, at de skrive hele Eden ned paa Papiret, men saaledes, at de underskrive en trykt Blanket. Der er vel heller Ingen, der tvivler om, at en Bægel er et skriftligt Dokument, og at den, der sætter sit Navn under den, giver en skriftlig Forpligtelse fra sig, skjøndt vi Alle vide, at der af 1000 Bæglar ikke er en, der helt igjennem skrives med Bly og Pen, men at de tilveiebringes paa den Maade, at man udfylder og underskriver en trykt Blanket. Saaledes kan der ansøres mange Exempler paa, at man ikke paa nogen mulig Maade kan drage i Tvivl, at en Bestemmelse, lydende paa, at der skal være skriftligt Bevis, skriftlig Tilstaaelse, skriftlig Erklæring osv. for Dette eller Hint, maa kunne fyldestgøres i Følge Lovgivningen ligesaa vel derved, at en trykt Blanket udfyldes og underskrives, som paa den Maade, at den skrives med Bedkommendes Haand helt igjennem. Det, der er passeret specielt under Eigsynsloven, har jeg ikke vidst før i det Dieblit, da den erede Forepørger oplyste mig derom. Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at hvorvel dette ganske sikkert viser, hvilken Mening han og maasse Dødsføreren har forbundet med disse Ord, saa er, naar Loven foreligger, det, der gjælder og er det Forbindende, kun det, der staaer i denne og ikke den Mening, En og Anden har forbundet dermed. Jeg maa derfor være af den Mening, at, hvis man virkelig i Loven har villet udtrykke det, at Attesten helt igjennem skal skrives med Bedkommendes egen Haand, og at den Fremgangsmaade skulde være udelukket, at man udfylder og underskriver en Blanket, saa er det ikke heldige Udtryk, der ere valgte i Loven, saa maatte der staa: en med Bedkommendes egen Haand skreven Erklæring eller noget lignende, hvoraf det kunde fremgaa, at man vilde have disse Ord opfatte paa en særegen Maade anderledes, end ellers de almindelige Udtryk: skrift-